

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَٰكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ
الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

**Bâri, kendilerine şiddetimiz geldiği vakit yalvarsaydılar,
tövbe etseydiler!** (En'âm Suresi – 43)

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «حَصِّنُوا أَمْوَالَكُمْ
بِالزَّكَاةِ، وَدَاوُوا مَرْضَاكُمْ بِالصَّدَقَةِ، وَاسْتَقْبِلُوا أَمْوَاجَ
الْبَلَاءِ بِالِدُّعَاءِ وَالتَّضَرُّعِ»

Mallarınızı zekâtla emniyet altına alınız. Sadaka
vermekle hastalarınızı tedavi ediniz. **Belânın gelmemesi
için duâ ediniz.**¹

اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي،
وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظْمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ
تَحْتِي»

"Allahım beni önümden, arkamdan, sağımdan,
solumdan, üzerimden gelecek tehlikelere karşı koru.
Allahım! Altımdan (yerin göçmesiyle) helak olmaktan
Senin Yüceliğine sığınırım."²

¹ (Ebû Dâvûd: El-Merâsîl, H.No: 105, Camiussağir - 3728)

² (Ebu Davud Şamile H No: 4785.)

Şimdi bütün kalbimizle Allaha yönelme ve yardım zamanı

Afetler ve musibetler bize sebepler dairesinde her türlü tedbiri almanın yanında, birlik ve beraberlik içinde yardımlaşmayı, muhtaçlara el uzatmayı ve Cenab-ı Hakk' a el açıp, tüm insanlığı her türlü felaketten muhafaza buyurması için dua etmeyi de hatırlatmaktadır.

İnsanlarımızın başına gelen bu musibete karşı öncelikle her türlü yardım eli uzatılmalı, üzerimize düşen maddî-mânevî fedakârlığı elimizden geldiği kadar yapmalıyız. Karda-kışta evsiz barksız kalan, yardıma muhtaç depremzedelere bir seferberlik ruhuyla sahip çıkmalıyız.

En büyüğünden en küçüğüne her şey, Allah'ın emir ve meşietini dahilinde cereyan eder. Başa gelen büyük-küçük her musibeti ikaz kabûl etmek gerekir. Kimseyi suçlamaya gitmeden, herkes kendisine yönelmeli ve ikazı kendi üzerine almalıdır. Uğursuzluk mülâhazasına girmeden, her ters hareketten ders çıkarmasını bilmeli, ikazı görüp, dua etmeli, sadaka verilmeli, kazâsına karşı çıkacak atâsına yönelmeli ve atâsını harekete geçirecek davranışlarda bulunulmalıdır.

Umûmî gelen musibetler, umumun günahı ve ihmali üzerine gelir. Bu ihmal ve günah, dinde olabileceği gibi, şeriat-ı tekviniye dediğimiz, hayat kanunlarında da olur.

Takvanın diğer bir yönünü ise **tekvinî emirlere** yani Allah'ın kainatta koymuş olduğu yer çekimi kuvveti, suyun kaldırma kuvveti gibi fiziki kanunlara riayet teşkil eder.

Herkes, Hz. Ömer tavrıyla, “Bu, benim hatalarımdan dolayı oldu” demeli ve kimseyi suçlama cihetine gitmeden, tevbeğe yönelmeli ve davranışlarımız bir ıslah gayesi taşımalıdır. Hem dînî sahada, hem de şeriat-ı tekviniye sahasında ıslah hareketine girişmek, ferd ferd muhasebede bulunarak, hatalarımızı tamir etmek, bu türden musibetlerin önünü alabileceği gibi, onları istismar etmek isteyenlere de fırsat vermeyecek ve toplumumuzda daha başka yaralar ve ayrılıklar açmak yerine, açılmış bulunan yaraların ve ayrılıkların kapanmasına hizmet edecektir.

Felâkete uğramış bir insana, o anda, “Bu, günahlarından dolayı oldu” demek, çok defa onu tamamen küfre itmekle aynı manâya gelebilir. Efendimiz (s.a.s.), birinde bir hata gördüğünde, onu, onun yüzüne söylemek yerine, umuma konuşurlardı.

Hz. Musa (a.s.), bir kuraklık zamanında, kavmiyle yağmur duasına çıkar, fakat yağmur gelmez. Bunun üzerine, Allah'a yönelir ve bunun sebebini sorar. Cenab-ı Allah (c.c.), “Ya Musa, içinizde bir günahkâr var, o yüzden yağmur vermedim” der.

Hz. Musa, onun kim olduğunu sorunca da, “Ben Settâr'ım, günahları örter, günahkârı açığa vurmam. Hepiniz tevbe edin böylelikle O da tevbe edecek ve yağmur yağacaktır” buyurur. **Hukukun alanına giren meselelerse bunun dışındadır.**

Allah dostlarından bazıları da belâ ve musibetlerin, aynı zamanda daha büyük musibetlere karşı bir paratoner olduğunu söylemektedirler. Yani Allah (celle celâluhu) bir musibetle, başka gelecek musibetleri savar ve dolaylı yoldan insanlığa merhamet eder.

Ayrıca, musibetler ile ilgili şu husus üzerinde de durmakta fayda var: Umumi musibetlerden herkes zarar görebilir. Hazreti Âişe Validemiz'in rivayet ettiği bir hadiste “Bir ordunun savaş için Kâbe'ye doğru çıkacağı; Beydâ denilen bir yerde bütünüyle helâk olacağı” ifade buyrulur. Hazreti Âişe Validemiz: “Yâ Resûlallah, nasıl olur da hepsi helâk edilir. Oysaki içlerinde onlardan olmayıp ticaret için çıkanlar da olabilir.” der. Efendimiz (sallallâhu aleyhi ve sellem) ise: “Bütünüyle helâk edilir ama niyetlerine göre diriltirler.” diye cevap verir. Yani bir zararları, kayıpları olmayacak; iyiliklerinin ve iyi

niyetlerinin karşılığını göreceklerdir. Hatta bunların zayı olan malları sadaka olarak kabul edilecek, vefat eden masumlar manevî şehit hükmünde olacaklardır.

Hutbemizi Efendimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) in duası ile bitirelim: "Allahım! Enkaz altında kalmaktan Sana sığınırız. Yüksekten düşmekten Sana sığınırız. Suda boğulmaktan ve yangından Sana sığınırız. Ölüm anında şeytanın bizi aldatmasından Sana sığınırız. Senin yolunda savaşıırken düşmandan kaçarken ölmekten ve zehirli hayvanların sokarak öldürmelerinden Sana sığınırız. "³

يَا حَافِظُ، يَا حَفِيظُ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ Ey en güzel şekilde koruyup muhafaza eden Hâfız u Hafız! Ey Merhametliler Merhametlisi! Lutfedip dualarımıza icabet buyur.

Bu elim hadisede hayatını kaybedenlere Cenâb-i Erhamü'r-Râhimîn' den rahmet ve mağfiret, yakınlarını kaybetmiş olanlara sabır ve metanet, yaralı vatandaşlarımıza acil şifalar, enkaz altında kurtarılmayı bekleyenlerin de sağ salim kurtulmalarını niyaz ediyoruz. Hayatlarını kaybedenlerin yakınları basta olmak üzere, milletimize başsağlığı diliyoruz. Memleketimizin, milletimizin başı sağ olsun. Cenabi Hak sabır ve metanet lütfetsin.

³ Mücteba: 8/283; Tuhfe: 11124